

Księga Jeremiasza

Rozdział 34

1. Słowo, które doszło Jeremjasza od WIEKUISTEGO kiedy Nabukadrecar, król Babelu i całe jego wojsko, i wszystkie, podwładne jego potężde królestwa ziemi, a także wszystkie owe narody walczyły przeciw Jeruszałaim oraz wszystkim jej miastom głosząc: 2. Tak mówi WIEKUISTY, Bóg Izraela: Pójdiesz i oświadczysz Cydkjaszowi, królowi Judy, mówiąc mu: Tak powiada WIEKUISTY: Oto wydam to miasto w moc króla Babelu, aby je spalił ogniem. 3. Ty też nie ujdiesz jego ręki, lecz będziesz złapany oraz wydany w jego moc. Twoje oczy zobaczą oczy króla Babelu, a jego usta przemówią do twoich ust; po czym przyjdiesz do Babelu! 4. Jednak Cydkjaszu, królu Judy, słuchaj słowa WIEKUISTEGO! Tak o tobie powiedział WIEKUISTY: Nie zginiesz od miecza 5. umrzesz w pokoju, a jak palono dla twoich ojców, poprzednich królów, którzy byli przed tobą, tak będą palić dla ciebie; i będą po tobie biadać „o Panie!”; gdyż Ja wypowiedziałem to słowo mówi WIEKUISTY. 6. Więc prorok Jeremjasz, w Jeruszałaim, powtórzył Cydkjaszowi, królowi Judy, wszystkie te słowa, 7. podczas gdy wojsko króla Babelu walczyło przeciw Jeruszałaim i przeciw wszystkim, jeszcze pozostałym miastom Judy przeciw Lachisz i przeciw Azeka. Ponieważ, spośród miast Judy, te jedne się trzymały, jako miasta warowne. 8. Słowo, które od WIEKUISTEGO doszło Jeremjasza po zawarciu przez króla Cydkjasza przymierza z całym ludem, który był w Jeruszałaim, gdy ogłosili sobie wolność. 9. Aby każdy puścił na wolność swojego sługę i każdy swoją służebnicę – Ibreczyka albo Ibrenkę i by nikt się nie posługiwał Judejczykiem swym bratem. 10. Więc wszyscy naczelnicy i cały lud, którzy wszedł w przymierze, usłuchali, by każdy puścił na wolność swojego sługę i każdy swoją służebnicę, i aby nadal się nimi nie posługiwać; usłuchali i puścili. 11. Ale gdy później się cofnęli i znowu pobrali sługi i służebnice, których wolno puścili, zniewalając ich sobie za sługi i służebnice, 12. wtedy doszło Jeremjasza słowo WIEKUISTEGO, by w Imieniu WIEKUISTEGO ogłosił: 13. Tak mówi WIEKUISTY, Bóg Izraela: Ja zawarłem Przymierze z waszymi ojcami w dzień, w który ich wyprowadziłem z ziemi Micraim, z domu niewoli, oznajmiając: 14. Po upływie siedmiu lat każdy puści swojego brata Ibreczyka, który by się tobie zaprzedał; będzie ci służył przez sześć lat, po czym puścisz go wolno od ciebie! Ale wasi ojcowie Mnie nie słuchali oraz nie nakłonili swego ucha. 15. A wy się dzisiaj nawróciliście i uczyniliście to, co jest prawe w Mych oczach, ogłaszając wolność dla każdego swojego bliźniego, i w Domu, nad którym jest mianowane Moje Imię, zawarliście przymierze przed Mym obliczem. 16. Ale cofnęliście się i znowu znieważyliście Moje Imię, bo każdy wziął swojego sługę, i każdy swoją służebnicę; tych, których puściliście na wolność według ich upodobania. Zniewoliliście ich, by byli wam sługami i służebnicami. 17. Dlatego tak mówi WIEKUISTY: Wy Mnie nie usłuchaliście, aby ogłosić wolność, każdy swojemu bratu, każdy swemu bliźniemu. Dlatego Ja ogłoszę wolność nad wami mówi WIEKUISTY – dla miecza, moru i głodu oraz dam was na postrach wszystkim królestwom ziemi. 18. Podam tych ludzi, którzy

przekroczyli Moje Przymierze i nie dotrzymali słów Przymierza; tego, co zawarli ze mną przy cielcu, którego rozcięli na dwoje i przeszli między jego częściami – **19.** naczelników Judy i naczelników Jeruszałaim, dworzan, kapłanów i cały lud tej ziemi, który przeszedł między częściami tego cielca – **20.** podam ich w moc ich wrogów, w moc czyhających na ich życie; więc ich zwłoki pójdą na żer ptactwu nieba oraz zwierzętom ziemi. **21.** Także Cydkjasza, króla Judy i jego naczelników, podam w moc ich wrogów, w moc czyhających na ich życie, w moc wojska króla Babelu, które teraz od was odeszło. **22.** Oto rozkażę mówi WIEKUISTY, i przyprowadzę ich z powrotem na to miasto, aby walczyli przeciw niemu, zdobyli je oraz spalili ogniem; a judzkie miasta zmienię w pustkowie z powodu braku mieszkańca!

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012